

[Indenrigs- og boligministeren.]

ejendomme bragt i orden. Forsvarsministeriet og ministeriet for offentlige arbejder har overtaget en række ejendomme til opretholdelse af de af tyskerne anlagte flyvepladser. Forsvarsministeriet har endvidere overtaget ejendomme, hvorpå tyskerne havde andre fæstningsanlæg. Resten af ejendommene er tilbagesolgt til de tidligere ejere, forsåvidt de har fremsat ønske herom.

Helt har de fremtidige ejerforhold dog ikke kunnet fastlægges. Så længe landets fremtidige militære forpligtelser ikke er endeligt afgjort, vil det være udelukket i detaljer at afstikke grænserne for de militære flyvepladser og de øvrige militære anlæg. Da den endelige forsvarsordning ikke kan ventes tilendebragt inden 31. marts 1951, vil det derfor være nødvendigt endnu en gang at forlænge fristen for suspension af tilbagekøbsretten til skødeklausejendomme, og det foreslås derfor i lighed med tidligere år at forlænge fristen 1 år indtil den 31. marts 1952.

Jeg skal endvidere gøre opmærksom på, at suspensionen af tilbagekøbsretten foruden de skødeklausejendomme, der anvendes til militære anlæg, også omfatter visse skødeklausejendomme i Hanstholmområdet, idet tilbagekøbsretten her efter anmodning fra ministeriet for offentlige arbejder er suspenderet af hensyn til de overvejelser, der finder sted vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt bygningen af Hanstholm havn skal fuldføres.

Jeg er i den beklagelige situation at skulle opfordre det høje ting, således som jeg har gjort det i landstinget, til at vedtage denne lov for den foreslåede periode. Jeg siger, det er beklageligt, fordi jeg tror, at alle partier i den høje rigsdag har delt det ønske, at disse forhold så hurtigt som muligt skulle være bragt i orden, og kun nødvendigheden af at forlænge loven endnu et stykke tid gør, at lovforslaget fremsættes. Alle ordførerne i landstinget gav deres tilslutning til denne tankegang og til lovens forlængelse. Jeg skal derfor tillade mig at anbefale lovforslaget til en hurtig og velvillig behandling også i dette høje ting.

Hans Hækkerup: Jeg deler den højtærede indenrigsministers beklagelse af, at loven skal forlænges påny.

Den højtærede minister har givet en dobbelt motivering derfor, dels hensynet til de militære flyvepladser, dels hensynet til Hanstholmområdet. Jeg vil minde om, at den højtærede indenrigs- og boligminister

i landstinget sagde om dette sidste, at havde det stået alene, kunne det ikke have motiveret en forlængelse af loven — således forstod jeg ministerens bemærkninger. Jeg vil dog gerne føje hertil, at jeg synes heller ikke, at det andet hensyn nu omtrent 6 år efter befrielsen kan virke så stærkt længere. Det er mere et teknisk end politisk spørgsmål, hvor store disse flyvepladser skal være, og jeg deler, tør jeg sige, den irritation, der kom frem i landstinget heroverfor, idet man sagde, at det egentlig er forbløffende, at forsvarsministeriet ikke skulle kunne gøre denne sag færdig. Jeg tror i og for sig, at den højtærede indenrigs- og boligminister er enig med mig i, at begrundelsen er en lille smule tynd.

Det gjorde noget indtryk på mig, at det af det ærede medlem i det andet høje ting hr. Nielsen-Man blev fremhævet, i hvilken elendig forfatning disse ejendomme befinder sig, simpelthen fordi ingen har ansvaret for deres drift.

I bemærkningerne til lovforslaget siger den højtærede minister, at det drejer sig om enkelte ejendomme. Jeg ved ikke, om ministeren er i stand til at oplyse, hvor mange ejendomme og hvor store arealer det nu drejer sig om.

Jeg skal med disse få bemærkninger på mit partis vegne uden nogen form for begejstring anbefale det foreliggende lovforslag.

Foged: Lovforslaget har været ledsaget af beklagelser hele vejen igennem. Mit parti beklager også, at det skal genfremsættes, og vi håber, at det år, der hermed inledes, må vise afslutningen på denne sag.

Vi anbefaler lovforslaget til vedtagelse.

Fibiger: Det er kedeligt, at alle ordførerne skal stå op og beklage, at vi ikke er blevet færdige og har fået denne sag ryddet af vejen, men vi er jo enige med den højtærede indenrigs- og boligminister, idet han også beklagede. Jeg håber, at beklagelserne kan føre til, at vi ikke får lovforslaget igen, når året er forløbet. Der er noget, der trænger til at blive afviklet her.

Skytte: Da det næppe er nødvendigt for mig lige så lidt som for den forrige ærede taler at udtale begejstring ved forlængelsen af loven, skal jeg nøjes med at anbefale forslaget og endda undlade at udtale de forhåbninger, andre ærede ordførere har udtalt. Det har vi gjort hvert år, jeg ved snart ikke i hvor mange år. Vi får så se til næste år, om forhåbningerne er gået i opfyldelse.